

Kdorkoli si,

dobra krščanska duša, kupi sam ali naroči knjižico

≡ Moj tovariš ≡

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato 18 Din, po pošti 1 Din več.

To knjižico podari kar bližnjemu fantu, ki gre k vojakom, če je še nima, ter mu reci: »Brate! Dobra tovariša ti dam na pot! Zastonj, nič ne stane! Hvala! Le pridno beri, beri iz te knjižice! Pa ubogaj, ubogaj tega svojega zvestega tovariša v tujini, da te pridnega in poštenega, kakor si bil do zdaj, zopet domu pripelja! Bog daj!

Za skupna in obilna naročila se toplo priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

najhitrejši nemški ladji »Bremen« v zadnjem letu bilo zasedenih le 40 odstotkov prostorov. Na angleški »Mauretani« pa je bilo zasedenih celo le 20 odstotkov prostorov. Statistika namreč ugotavlja, da se celotni promet čez Atlantski ocean venomer krči. Najvišji je bil l. 1930, ko se je čez Atlantski ocean vozilo 1 milijon popotnikov. To je bila najvišja številka po svetovni vojski. Toda že leta 1933 je bilo samo še 467.000, l. 1934 pa 459.000 popotnikov.

Zavarovalni riziko »Normandie«, ki je veljala 750.000.000 frankov, je po večini prevzela francoska vlada. Zavarovalnice so prevzele le kakih 123 milijonov frankov zavarovane vsote.

Iz tega se vidi, da take orjaške ladje pomenijo velike denarne žrtve, ki se bodo težko kdaj splačale. Pač pa se Francija danes lahko postavlja, da ima največjo in najhitrejšo ladjo sveta. Iz teh števil pa se vidi, kako smo v teku 100 let napredovali. Od 26 dni na 4 dni! Od 350 ton na 79.000 ton.

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ta povsem uspela igra pomeni za nas Križevčane nov vesel dogodek, za naše igralce in »Bralno društvo« pa nov mejnik in poti dela na prosvetnem polju.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa (Pasijon) ponovi Prosveta v Veržuju za praznik sv. Janeza Boska v Marijanišni dvorani. Radi velikega navala pri dosedanjih predstavah je moralo vedno ljudi še pred predstavo oditi. Zato bosta še dve predvajani in sicer v soboto 25. aprila ob 7.30 zvečer in naslednji dan v nedeljo 26. t. m. ob pol štirih popoldne. Vstopnina po navadi. Bolje je, da si že vnaprej zagotovite vstopnice.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. t. m. se na splošno željo ponovi spevoigra »Darinca« z vsemi točkami in istim sporedom kot pretečeno nedeljo.

Podčetrtak. Zelo so nas presenetili 13. aprila, to je na velikonočni ponedeljek, člani Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva s svojo igro »Pri kapelici«. Izvedli so jo tako dobro, da so bili gledalci ganjeni do solz, mestoma pa jih je zajel smeh, da je malokdaj tako mogoče.

PRI LJUDEH VISOKE STAROSTI, KI TRPE NA NEREDNEM IZTREBLJANJU, nudi čisto naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželjeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ-JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 33.474/35

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Ana v Slov. goricah. Naša župnija se pripravljala, da z združenimi močmi v nedeljo dne 26. aprila vprizori veliko skrivnost Gospodovega trpljenja in smrti. Že daljšo dobo se pripravljajo naši vrli fantje in dekleta, da bo vprizoritev Meškovega »Pasijona« čim lepša in dovršenejša. Pričetek pasijonske predstave bo v nedeljo dne 26. aprila, ob treh popoldne, v Društvenem domu.

Sv. Vid pri Ptuj. Naša šolska mladina nam je na velikonočno nedeljo po večernicah ponovila materinski dan. Naši najmlajši so pokazali, kakšno ljubezen goji pridno otrokovo srce proti svoji materi. Novakov Stanko in Penova Kristika sta nam bila vzor čiste in lepe materske ljubezni. Pa tudi drugi niso zaostali s svojo ljubeznijo do zlatih mamic. Prosvetno društvo pa nam je predstavilo lepo velikonočno sliko

»Vstajenje našega Zveličarja«. Kličemo: še večkrat kaj tako lepega!

Sv. Marko pri Ptuj. Na tiho in cvetno nedeljo ter na veliki petek so naši igralci, kot že lani, prikazovali v Slomškovih dvorani Gregorinov »Ob času obiskanja«. Da to delo ni zgolj igra, ampak lep pripomoček, da si moremo boljše predstaviti življenje in smrt našega Gospoda, so izpričali udeleženci sami, ki so vedno napolnili dvorano, čeprav so prisostvovali še večkrat. Lep utis so povečale še nove sveto-pisemske obleke in dovršena scenerija. Tudi izbira oseb za posamezne vloge je bila nad vse posrečena. Nimamo namena tu koga hvaliti, priznati samo moramo, da je naš oder s svojimi s to in drugimi štirimi prireditvami, ki smo jih letos doživeli, dokazal brez dvoma svojo veliko delavnost in zavidanja vredne zmožnosti.

Križevci pri Ljutomeru. Na velikonočni ponedeljek nas je naše »Bralno društvo« presenetilo s prelepo igro iz svetovne vojne »Živ pokopan«. Igralci, stari kakor mladi, so se vsi zelo potrudili in nam podali svoje najboljše, kar so mogli.

»Ali je to sramota, če dobiš najpridnejše in najlepše deklet v vsej fari?«

»Marta je ponosna; takega, kakor sem jaz, ne bo več marala... Od nikogar me ne bi zadelo tako kakor od nje, če bi mi kdaj očitala očetov greh. Mnogo da na čast; pa tudi jaz držim na svojo.«

»Menda te je malo prišla, kaj? — Tega pa takemu poštenemu dekletu ne moreš zameriti, če se je jezila nad teboj. Kriv si ti. Zakaj nisi kar k meni prišel in mi nisi lepo povedal? To si vendar moral uvideti, da se sam ne boš mogel izkobacati.«

»Nesreča me je pregnjala — ko bi te ne bilo, bi se bil.«

»Rad bi vedel, kako.«

»Dokler so bili še oče živi, me ni skrbelo. Mislim sem, da si bom mogel najeti denar in vam tako povrniti škodo. Ko pa sem pozneje poprašal pri raznih posojilnicah, sem spoznal, da ne gre. Pa tudi, ko bi bil dobil tolikšno posojilo, ne bi bil zmož obresti. Zato sem sklenil: prodati in čimprej priti zopet na svoje. Ko sem videl, kake profite dela Hirsler, sem se lotil lesa. Ko bi se ne bilo vse zoper mene zaklelo, v enem letu bi bil na dobrem. Koval sem lepe načrte in človek bi bil dejal, da se morajo izpolniti. Pač me je bolelo, ko so me ljudje s tako mržnjo zasledovali; rekel pa sem si: Ne meni se za jezike, glej nase! Če se mi posreči, se mi bodo

hudobni jeziki še sladkali. Tedaj mi je Suhi graben prekrizal vse račune.«

»O ti prevzetni revček ti!« je vzdihnil krojač in po obrazu so mu zacurljale solze; »če je človek mlad, pač v oblake ziđa — in ko se mu na njih podre, ziđa na druge, naprej in naprej, do nebeških vrat... Čudno se mi le zdi, da si tako dolgo prenašal tiste večne očitke, da si skopuh in stiskač. Ali Marti nikoli nisi črhnal kaj o vsem?«

»Marti? Vsakemu bi bil laže kakor tej. — Ta bi me bila pogledala, ko bi ji bil razkril vso sramoto in vso revščino svojo. Marta je ponosna!«

»Ali je ponosna ali ne, tega ne vem. Vem pa, da ima dobro srce, in stavim glavo, da se bo razjokala, ko ji boš vse povedal.«

»Haha, Marta se ne joče nikoli. Saj ji pa tudi ničesar ne bom pravil. Ničesar več.«

Krojač je nevoljno zmajal z glavo in je pomolčal. Potem je vprašal:

»Kaj imaš zdaj v mislih?«

»Nobenih velikih načrtov! Skromno, pridno bom delal.«

»Torej nočeš, da bi ti pomagali?«

»Ne. Meni ni pomoči... Hočem reči: toliko si sam morem pomagati, da se počeno preživim.«

»Ali se boš lotil zopet trgovine z lesom?«

(Dalje sledi.)

hod Italijanov proti abesinski prestolici.

Italijani so zavzeli na severu mesto Desije, kar je bivalo do pred kratkem abesin. vrhovno poveljstvo pod vodstvom abesinskega cesarja. Desije je važno abesinsko vojaško oporišče, obenem pa tudi trgovinsko, karavansko in politično središče izrednega pomena. Mesto Desije je zvezano z Adis Abebo z dobro cesto, primerno za tovarne avtomobile. Pokrajina šoa je sedaj Italijanom odprta.

Kdor oglašuje, ta napreduje!